

ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1983

Vyhlásené: 07.04.1983

Časová verzia predpisu účinná od: 07.04.1983

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

33

VYHLÁŠKA

ministra zahraničných vecí

z 2. decembra 1982

o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Afganskou demokratickou republikou

Dňa 22. apríla 1981 bol v Prahe podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Afganskou demokratickou republikou.

S Dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ho ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Kábule 8. novembra 1982.

Dohovor na základe svojho článku 41 nadobudol platnosť 8. novembra 1982.

České znenie Dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR medzi Československou socialistickou republikou a Afganskou demokratickou republikou

Československá socialistická republika a Afganská demokratická republika,

vedené prianím ďalej upevňovať zväzky priateľstva medzi oboma krajinami,

prajúc si upraviť konzulárne styky medzi oboma štátmi a uľahčiť tak ochranu záujmov oboch štátov a ochranu záujmov a práv ich občanov,

rozhodli sa uzavrieť tento Konzulárny dohovor a na tento účel vymenovali za svojich splnomocnencov:

prezident Československej socialistickej republiky Ing. Bohuslava Chňoupka, ministra zahraničných vecí,

a

predseda Prezídia Revolučnej rady Afganskej demokratickej republiky Šáha Muhammada Dósta, ministra zahraničných vecí,

ktorí si vymenili svoje plnomocenstvá, ktoré zistili v dobrej a náležitej forme a dohodli sa na týchto ustanoveniach:

ČASŤ I DEFINÍCIE

Článok 1

Na účely tohto dohovoru majú nasledujúce výrazy tento význam:

- a) „konzulárny úrad“ je generálny konzulát, konzulát, vicekonzulát alebo konzulárne zastupiteľstvo;
- b) „konzulárny obvod“ je územie určené konzulárnemu úradu na výkon konzulárnych funkcií;
- c) „vedúci konzulárneho úradu“ je osoba poverená vysielajúcim štátom, aby vykonávala povinnosti spojené s touto funkciou;
- d) „konzulárny úradník“ je osoba včítane vedúceho konzulárneho úradu poverená výkonom konzulárnych funkcií;
- e) „konzulárny zamestnanec“ je každá osoba zamestnaná v administratívnych, technických alebo domácich službách konzulárneho úradu;
- f) „členovia konzulárneho úradu“ sú konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci;
- g) „konzulárne miestnosti“ sú budovy alebo časti budov a pozemky patriace k nim, užívané výhradne na účely konzulárneho úradu bez ohľadu na to, kto je ich vlastníkom;
- h) „konzulárne archívy“ zahŕňajú všetky listiny, dokumenty, korešpondenciu, knihy, filmy, záznamové pásky a registre konzulárneho úradu spolu so šiframi a kódmi, kartotékami a akýmkoľvek zariadením určeným na ich ochranu a uloženie;
- i) „lietadlo vysielajúceho štátu“ je každé lietadlo, s výnimkou vojenských lietadiel, registrované v tomto štáte v súlade s jeho predpismi a nesúce jeho označenie;
- j) „rodinní príslušníci“ sú manžel, deti a rodičia člena konzulárneho úradu, ktorí s ním bývajú v spoločnej domácnosti.

ČASŤ II**ZRIAĐOVANIE KONZULÁRNYCH ÚRADOV A VYMEŇOVANIE KONZULÁRNYCH ÚRADNÍKOV A KONZULÁRNYCH ZAMESTNANCOV****Článok 2**

1. Konzulárny úrad sa môže zriadiť na území prijímajúceho štátu iba s jeho súhlasom.
2. Sídlo konzulárneho úradu a konzulárny obvod sa určujú po dohode medzi vysielajúcim a prijímajúcim štátom.

Článok 3

1. Vysielajúci štát požiada vopred diplomatickou cestou o súhlas prijímajúceho štátu s vymenovaním vedúceho konzulárneho úradu.
2. Po tom, čo takýto súhlas dostala, odovzdá diplomatická misia vysielajúceho štátu ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu konzulský patent alebo iný dokument o vymenovaní. V konzulskom patente alebo inom dokumente o vymenovaní sa uvedie plné meno vedúceho konzulárneho úradu, jeho štátne občianstvo, jeho trieda, sídlo konzulárneho úradu a konzulárny obvod.
3. Po odovzdaní konzulského patentu alebo iného dokumentu o vymenovaní vedúceho konzulárneho úradu mu prijímajúci štát v čo najkratšom čase udelí exequatur alebo iné oprávnenie.
4. Vedúci konzulárneho úradu sa môže ujať výkonu svojich funkcií po predložení konzulského patentu alebo iného dokumentu o vymenovaní a po udelení exequatur alebo iného oprávnenia prijímajúcim štátom.
5. Hneď po vydaní exequatur alebo iného oprávnenia vydaného podľa tohto článku urobia príslušné orgány prijímajúceho štátu všetky nevyhnutné opatrenia na to, aby sa vedúci konzulárneho úradu mohol ujať svojich funkcií a aby mohol požívať práva, výsady a imunity dané mu týmto dohovorom a právnymi predpismi prijímajúceho štátu.

Článok 4

Prijímajúci štát môže poskytnúť vedúcemu konzulárneho úradu dočasné oprávnenie na výkon konzulárnych funkcií do toho času, než mu udelí exequatur alebo iné oprávnenie.

Článok 5

Konzulárnym úradníkom môže byť iba občan vysielajúceho štátu.

Článok 6

1. Vysielajúci štát vopred písomne oznámi prijímajúceму štátu plné meno, občianstvo, hodnosť a triedu každého konzulárneho úradníka vymenovaného na konzulárny úrad.
2. Vysielajúci štát tiež vopred oznámi prijímajúceму štátu plné meno, občianstvo a funkciu konzulárneho zamestnanca vymenovaného na konzulárny úrad.

Článok 7

1. Vysielajúci štát môže v súlade s čl. 3, 5 a 6 poveriť jedného alebo viacerých členov svojej diplomatickej misie v prijímajúcom štáte výkonom konzulárnych funkcií. Člen diplomatickej misie poverený výkonom konzulárnych funkcií bude aj naďalej požívať výsady a imunity, ktoré mu patria ako členovi diplomatickej misie.
2. Vysielajúci štát môže pri svojej diplomatickej misii zriadiť konzulárne oddelenie poverené výkonom konzulárnych funkcií.

Článok 8

Prijímajúci štát vydá každému konzulárnemu úradníkovi dokument osvedčujúci jeho právo vykonávať konzulárne funkcie na území prijímajúceho štátu.

Článok 9

1. Prijímajúci štát poskytne konzulárnemu úradu všetky výsady a imunity na výkon konzulárnych funkcií a urobí všetky opatrenia potrebné na to, aby umožnil členom konzulárneho úradu výkon ich úradných funkcií a požívanie výsad a imunit zakotvených v tomto dohovore.
2. Prijímajúci štát bude zaobchádzať s konzulárnymi úradníkmi s náležitou úctou a urobí všetky opatrenia na to, aby zabránil akémukoľvek útoku proti ich osobe, slobode a dôstojnosti.

Článok 10

1. Ak vedúci konzulárneho úradu nemôže z nejakého dôvodu vykonávať svoje funkcie alebo ak miesto vedúceho konzulárneho úradu je dočasne uprázdnené, môže vysielajúci štát poveriť niektorého konzulárneho úradníka tohto konzulárneho úradu alebo iného konzulárneho úradu vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte alebo člena diplomatického personálu svojej diplomatickej misie v tomto štáte dočasným vedením konzulárneho úradu. Plné meno tejto osoby sa vopred písomne oznámi ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
2. Osoba poverená dočasným vedením konzulárneho úradu má právo vykonávať všetky funkcie konzulárneho úradu a požívať všetky práva, výsady a imunity ako vedúci konzulárneho úradu vymenovaný podľa čl. 3.
3. Člen diplomatického personálu diplomatickej misie poverený dočasným vedením konzulárneho úradu požíva aj naďalej výsady a imunity vyplývajúce z jeho diplomatického štatútu.

Článok 11

1. Prijímajúci štát môže kedykoľvek, bez toho, že by uviedol dôvody svojho rozhodnutia, oznámiť vysielajúcemu štátu diplomatickou cestou, že konzulárny úradník je nežiadúcou osobou alebo že konzulárny zamestnanec je neprijateľný.
Vysielajúci štát je povinný v takom prípade dotyčnú osobu odvolať.
2. Pokiaľ vysielajúci štát opomenie v primeranej lehote splniť svoj záväzok podľa ods. 1, prijímajúci štát môže odmietnuť uznávať túto osobu za člena konzulárneho úradu.

Článok 12

1. Vysielajúci štát môže v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu nadobúdať do vlastníctva, najímať alebo užívať v akejkoľvek inej forme ustanovenej týmito právnymi predpismi pozemky, budovy alebo časti budov pre potreby konzulárneho úradu alebo pre ubytovanie členov konzulárneho úradu, ktorí sú občanmi vysielajúceho štátu.
2. Prijímajúci štát poskytne vysielajúcemu štátu pri získaní pozemkov a budov alebo častí budov na účely uvedené v ods. 1 všetku potrebnú pomoc.
3. Vysielajúci štát nie je zbavený povinnosti dodržiavať právne predpisy o výstavbe a územnom plánovaní alebo iné obmedzenia vzťahujúce sa na oblasť, v ktorej sú tieto pozemky, budovy alebo časti budov.

ČASŤ III

VÝSADY A IMUNITY

Článok 13

1. Na budove, v ktorej je umiestnený konzulárny úrad, a na sídle vedúceho konzulárneho úradu môže byť umiestnený znak vysielajúceho štátu spolu s označením konzulárneho úradu v jazyku vysielajúceho a prijímajúceho štátu.
2. Vlajka vysielajúceho štátu môže byť vyvesená na budove, v ktorej je umiestnený konzulárny úrad, aj na sídle vedúceho konzulárneho úradu a na jeho dopravných prostriedkoch používaných na úradné účely.
3. Pri vykonávaní tohto článku sa bude brať zreteľ na zákony, predpisy a zvyklosti prijímajúceho štátu.

Článok 14

Konzulárne miestnosti sú nedotknuteľné. Orgány prijímajúceho štátu do nich, práve tak ako do sídla vedúceho konzulárneho úradu a do obydli konzulárnych úradníkov a zamestnancov konzulárneho úradu, ktorí nie sú občanmi prijímajúceho štátu, ani v ňom nemajú trvalé bydlisko, nemôžu vstúpiť bez dovolenia vedúceho konzulárneho úradu alebo vedúceho diplomatickej misie alebo osoby splnomocnenej jedným z nich.

Konzulárne miestnosti sa nebudú užívať spôsobom nezlučiteľným s výkonom konzulárnych funkcií.

Článok 15

Konzulárne archívy sú vždy a všade nedotknuteľné.

Článok 16

1. Konzulárny úrad má právo na spojenie so svojou vládou, s diplomatickými misiami vysielajúceho štátu a s konzulárnymi úradmi vysielajúceho štátu, nech sú kdekoľvek. Konzulárny úrad môže na tento účel použiť všetky vhodné komunikačné prostriedky vrátane diplomatických alebo konzulárnych kuriérov, diplomatických a konzulárnych batožín a kódovaných alebo šifrovaných správ. Rádiovú vysielaciu stanicu môže zriaďovať iba so súhlasom prijímajúceho štátu.
2. Pri použití verejných komunikačných prostriedkov budú platiť pre konzulárny úrad rovnaké podmienky ako pre diplomatickú misiu.
3. Úradná korešpondencia konzulárneho úradu a kuriérne zásielky a batožiny sú, za predpokladu, že sú opatrené zreteľným vonkajším označením svojej úradnej povahy, nedotknuteľné a nemôžu sa ani otvoriť ani zadržať. Môžu obsahovať iba úradnú korešpondenciu a predmety určené na úradnú potrebu.
4. Konzulárny kuriér musí byť vybavený úradnou listinou označujúcou jeho postavenie a počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu. Konzulárny kuriér požíva rovnaké práva, výsady a imunity ako diplomatický kuriér vysielajúceho štátu.
5. Konzulárna batožina sa môže zveriť aj kapitánovi civilného lietadla vysielajúceho štátu. Kapitán musí byť vybavený úradnou listinou označujúcou počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu, ktorá sa mu zverila, ale nebude považovaný za konzulárneho kuriéra. Po prerokovaní s príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu môže konzulárny úrad poveriť niektorého zo svojich členov, aby uvedenú batožinu priamo a voľne prevzal od kapitána alebo aby mu ju odovzdal.

Článok 17

1. Konzulárni úradníci a ich rodinní príslušníci, ktorí nie sú občanmi prijímajúceho štátu, ani v ňom nemajú trvalé bydlisko, nepodliehajú trestnej, občianskoprávnej a správnej jurisdikcii prijímajúceho štátu.
2. Konzulárni zamestnanci a ich rodinní príslušníci, ktorí nie sú občanmi prijímajúceho štátu, ani v ňom nemajú trvalé bydlisko, nepodliehajú trestnej jurisdikcii prijímajúceho štátu. Občianskoprávnej a správnej jurisdikcii prijímajúceho štátu nepodliehajú, pokiaľ ide o výkon ich úradných funkcií.
3. Ustanovenia ods. 1 a 2 sa nevzťahujú na občianskoprávne konanie:
 - a) vyplývajúce zo zmlúv, ktoré konzulárny úradník alebo zamestnanec neuzavrel v zastúpení vysielajúceho štátu;
 - b) týkajúce sa dedičstva, kde konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec nevystupuje za vysielajúci štát, ale ako súkromná osoba;
 - c) týkajúce sa zodpovednosti za škodu spôsobenú v prijímajúcom štáte dopravným prostriedkom;
 - d) týkajúce sa akejkoľvek súkromnej alebo obchodnej činnosti, ktorú konzulárny úradník alebo zamestnanec vykonáva v prijímajúcom štáte popri svojich úradných funkciách.

4. Vysielajúci štát sa môže vzdať imunit uvedených v tomto článku. Takéto vzdanie sa musí byť výslovné a prijímajúcemu štátu sa musí oznámiť písomne.
5. Vzdanie sa vyňatia z jurisdikcie vo veciach občianskoprávných alebo správnych nezahŕňa vzdanie sa vyňatia z jurisdikcie, pokiaľ ide o exekučný výkon rozsudku; tejto imunity sa treba vzdať osobitne.

Článok 18

1. Členovia konzulárneho úradu sa môžu vyzvať, aby podali svedectvo v súdnom alebo správnom konaní. Ak konzulárny úradník odmietne podať svedectvo, nesmie sa voči nemu použiť donucovacie opatrenie. Zamestnanci konzulárneho úradu nemôžu odmietnuť podať svedectvo s výnimkou prípadov uvedených v ods. 3.
2. Príslušné ustanovenia ods. 1 týkajúce sa konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov sa vzťahujú aj na ich rodinných príslušníkov.
3. Členovia konzulárneho úradu môžu odmietnuť podať svedectvo, pokiaľ ide o výkon ich úradných funkcií, a môžu odmietnuť predložiť úradné dokumenty a úradnú korešpondenciu. Takisto môžu odmietnuť podať svedectvo ako znalci práva vysielajúceho štátu, jeho výkladu a použitia.
4. Orgány prijímajúceho štátu, ktoré požadujú svedectvo od konzulárnych úradníkov alebo od konzulárnych zamestnancov, budú postupovať tak, aby sa nevmiešavali do výkonu funkcií konzulárneho úradu a tento výkon nenarušovali. Pokiaľ je to možné, môžu prijať svedectvo na konzulárnom úrade alebo v obydlí konzulárneho úradníka alebo zamestnanca alebo ho môžu prijať v písomnej forme.

Článok 19

Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci, ktorí nie sú občanmi prijímajúceho štátu, ani v ňom nemajú trvalé bydlisko, sú v prijímajúcom štáte oslobodení od verejných služieb a povinností každého druhu.

Článok 20

Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci sú vyňatí zo všetkých povinností ustanovených právnymi predpismi prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o registráciu cudzincov, povolenie na pobyt a iné predpisy týkajúce sa pobytu cudzincov.

Článok 21

1. Vysielajúci štát je v prijímajúcom štáte oslobodený od všetkých daní, dávok a poplatkov

- a) z pozemkov, budov a častí budov užívaných na konzulárne účely alebo ako obydlie členov konzulárneho úradu, ak sú vo vlastníctve vysielajúceho štátu alebo ak sa v jeho mene najmú;
- b) zo zmlúv a listín, ktoré sa týkajú nadobudnutia nehnuteľností uvedených v ods. 1 písm. a);
- c) z výkonu konzulárnych funkcií včítane vyberania konzulárnych poplatkov.

2. Vysielajúci štát je v prijímajúcom štáte oslobodený aj od všetkých daní, dávok a poplatkov z hnutelného majetku, ktorý je vo vlastníctve vysielajúceho štátu alebo ktorý je v jeho držbe alebo užívaní, a ktorý je určený výhradne na konzulárne účely.

3. Oslobodenie ustanovené v tomto článku sa nevzťahuje na poplatky a dávky za preukázané služby.

Článok 22

Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci, pokiaľ nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalé bydlisko, sú v prijímajúcom štáte oslobodení od daní a dávok zo svojich služobných príjmov.

Článok 23

1. Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci, pokiaľ nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalé bydlisko, sú v prijímajúcom štáte oslobodení od všetkých celoštátnych, oblastných a miestnych daní a poplatkov, včítane daní a poplatkov z hnutelného majetku, ktorého sú vlastníkami.
2. Oslobodenia uvedené v ods. 1 sa nevzťahujú na
 - a) nepriame dane, ktoré sú spravidla obsiahnuté v cene tovaru alebo služieb;
 - b) poplatky a dane zo súkromného nehnuteľného majetku nachádzajúceho sa na území prijímajúceho štátu, pokiaľ nie je oslobodený podľa článku 21;
 - c) dedičské dane a poplatky alebo dane a poplatky z prevodu majetku vyberané prijímajúcim štátom;
 - d) dane a poplatky zo súkromných príjmov, ktorých zdroje sú v prijímajúcom štáte;
 - e) súdne, registračné, hypotečné, správne a kolkové poplatky, pokiaľ sa oslobodenie neposkytne podľa článku 21;
 - f) poplatky vyberané zo skutočne preukázanej služby.

Článok 24

Hnuteľný majetok zanechaný na území prijímajúceho štátu členom konzulárneho úradu alebo jeho rodinným príslušníkom, ktorý zomrel, pokiaľ nebol občanom prijímajúceho štátu alebo v tomto štáte nemal trvalé bydlisko, bude oslobodený od všetkých dedičských daní a poplatkov alebo daní a poplatkov z prevodu majetku, ak tento majetok je na území prijímajúceho štátu výlučne v súvislosti s pobytom zomretého ako člena konzulárneho úradu alebo jeho rodinného príslušníka žijúceho s ním v spoločnej domácnosti.

Článok 25

1. Všetky predmety včítane motorových vozidiel, ktoré sú dovezené pre úradnú potrebu konzulárneho úradu, sú v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu oslobodené od všetkých colných dávok a poplatkov vyberaných na základe dovozu alebo v súvislosti s dovozom práve tak, ako predmety dovezené pre potrebu diplomatickej misie.
2. Konzulárni úradníci a ich rodinní príslušníci, pokiaľ nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalé bydlisko, sú oslobodení od všetkých colných dávok a poplatkov vyberaných z dovozu všetkých predmetov určených pre ich osobnú potrebu včítane predmetov určených na ich začiatkové zariadenie. Konzulárni zamestnanci požívajú oslobodenie podľa tohto odseku iba vtedy, ak ide o predmety dovezené v čase ich prvého nástupu na konzulárny úrad.
3. Predmety určené pre osobnú potrebu nesmú presiahnuť množstvo potrebné na priamu spotrebu príslušných osôb.
4. Osobná batožina konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov, pokiaľ nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalé bydlisko, sú oslobodené od colnej prehliadky. Môžu byť prezreté iba v prípadoch, keď sú vážne dôvody domnievať sa, že obsahujú iné predmety než uvedené v ods. 2 alebo predmety, ktorých vývoz alebo dovoz je zakázaný právnymi predpismi prijímajúceho štátu alebo na ktoré sa vzťahujú jeho právne predpisy o karanténe. Takáto prehliadka sa musí vykonať v prítomnosti tohto konzulárneho úradníka alebo jeho rodinného príslušníka alebo jeho zástupcu.

Článok 26

Všetky osoby, ktoré požívajú podľa tohto dohovoru výsady a imunity, sú povinné bez ujmy na týchto výsadách a imunitách dodržiavať právne predpisy prijímajúceho štátu včítane dopravných predpisov a predpisov o poistení proti škodám spôsobeným tretím osobám prevádzkou motorových vozidiel.

Článok 27

S výhradou právnych predpisov prijímajúceho štátu o oblastiach, do ktorých je prístup zakázaný alebo obmedzený z dôvodov štátnej bezpečnosti, konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec, ako aj jeho rodinní príslušníci môžu slobodne cestovať po území prijímajúceho štátu.

Ustanovenia tohto článku sa nedotýkajú podmienok udeľovania víz alebo iných cestovných dokladov podľa právnych predpisov prijímajúceho štátu.

ČASŤ IV KONZULÁRNE FUNKCIE

Článok 28

1. Konzulárny úradník je oprávnený vykonávať v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu funkcie uvedené v tejto časti. Iné konzulárne funkcie môže vykonávať iba vtedy, ak to nie je v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.
2. Konzulárny úradník má právo zastupovať v konzulárnom obvode v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu práva a záujmy vysielajúceho štátu a jeho štátnych príslušníkov, a to tak fyzických, ako aj právnických osôb.
3. Konzulárny úradník sa môže pri výkone konzulárnych funkcií obracať priamo písomne i ústne na príslušné miestne orgány konzulárneho obvodu a v rozsahu, v ktorom to dovoľujú právne predpisy a zvyklosti prijímajúceho štátu, aj na príslušné orgány prijímajúceho štátu.
4. Konzulárny úradník môže so súhlasom prijímajúceho štátu vykonávať konzulárne funkcie aj mimo konzulárneho obvodu.

Článok 29

Konzulárny úradník prispieva k rozvoju hospodárskych, obchodných, kultúrnych a vedeckých stykov medzi oboma štátmi, ako aj k upevňovaniu ich priateľských stykov.

Článok 30

1. Konzulárny úradník je v konzulárnom obvode oprávnený:
 - a) registrovať občanov vysielajúceho štátu;
 - b) prijímať žiadosti a vyhlásenia vo veciach štátneho občianstva občanov vysielajúceho štátu a vydávať príslušné doklady;
 - c) v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu prijímať vyhlásenia o uzavretí manželstva za predpokladu, že obe osoby sú občanmi vysielajúceho štátu;
 - d) v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu prijímať vyhlásenia týkajúce sa rodinných pomerov občanov vysielajúceho štátu;
 - e) registrovať narodenia a úmrtia občanov vysielajúceho štátu;
 - f) zostavovať, overovať, potvrdzovať a legalizovať listiny a dokumenty, ako aj vykonávať iné úkony, ktoré sú nevyhnutné pre ich platnosť, na žiadosť občana vysielajúceho štátu pre ich uplatnenie mimo územia prijímajúceho štátu a na žiadosť akejkoľvek osoby, ak je táto listina alebo dokument určený na použitie v prijímajúcom štáte za predpokladu, že to nie je v rozpore s právnymi predpismi tohto štátu;
 - g) prekladať listiny a dokumenty a overovať správnosť ich prekladu.
2. Ak to vyžadujú právne predpisy prijímajúceho štátu, konzulárny úradník informuje príslušné orgány tohto štátu o vykonávaní úkonov uvedených v ods. 1 písm. c) a e).

Článok 31

Listiny a dokumenty vyhotovené, preložené alebo overené konzulárnym úradníkom v súlade s článkom 30 majú v prijímajúcom štáte rovnakú právnu účinnosť a preukázanú moc ako doklady

vyhotovené, preložené alebo overené príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu za predpokladu, že boli vyhotovené spôsobom, ktorý nie je v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.

Článok 32

1. Konzulárny úradník je oprávnený v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu vydávať, predlžovať, meniť, zrušovať, odnímať a zadržiavať cestovné doklady občanov vysielajúceho štátu.
2. Je oprávnený vydávať, zrušovať a predlžovať platnosť príslušných víz osobám, ktoré si prajú cestovať do vysielajúceho štátu.

Článok 33

Konzulárny úradník môže v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu prevziať starostlivosť nad maloletým občanom svojho štátu, ktorý žije na území prijímajúceho štátu, ak tento štát takúto právomoc uznáva.

Článok 34

1. Príslušné orgány prijímajúceho štátu budú bez meškania informovať príslušného konzulárneho úradníka o úmrtí občana vysielajúceho štátu na území prijímajúceho štátu.
2. Príslušné orgány prijímajúceho štátu budú informovať aj príslušného konzulárneho úradníka, ak sa dozvedia o dedičstve po občanovi vysielajúceho štátu alebo ak sa dozvedia o dedičstve po osobe zomretej v tomto štáte, bez ohľadu na jej občianstvo, ktoré sa môže týkať občana vysielajúceho štátu.
3. Príslušné orgány prijímajúceho štátu urobia v prípadoch podľa ods. 2 a za predpokladu, že dedičstvo je na jeho území, potrebné opatrenia v súlade s jeho právnymi predpismi na zabezpečenie tohto dedičstva a doručia príslušnému konzulárnemu úradníkovi odpis závetu, ak bol vyhotovený, ako aj všetky dostupné informácie o dedičoch, obsahu a hodnote dedičstva, a upovedomia ho o termíne začatia konania o dedičstve.
4. Konzulárny úradník je oprávnený v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu zastupovať priamo alebo prostredníctvom zástupcu záujmy občana vysielajúceho štátu, ktorý má nárok na dedičstvo nachádzajúce sa v prijímajúcom štáte, a ktorý nemá v tomto štáte trvalé bydlisko.
5. Konzulárny úradník je oprávnený prijímať pre občana vysielajúceho štátu, ktorý nemá trvalé bydlisko v prijímajúcom štáte, peniaze alebo iný majetok, ktorý tomuto občanovi patrí z titulu dedičstva po akejkoľvek osobe, včítane platieb z titulu náhrady škody, dôchodku a sociálneho zabezpečenia a príjmu z poisťiek.
6. Hnutelný majetok a peňažné sumy pochádzajúce z likvidácie dedičstva patriaceho občanovi vysielajúceho štátu sa môžu odovzdať príslušnému konzulárnemu úradníkovi za predpokladu, že nároky veriteľa zomretej osoby boli uspokojené alebo zabezpečené a že sa zaplatili dane a poplatky týkajúce sa dedičstva.
7. Konzulárny úradník je oprávnený spolupracovať s príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu pri zabezpečovaní dedičstva podľa tohto článku.

Článok 35

1. Konzulárny úradník má právo v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu zastupovať v konzulárnom obvode občanov vysielajúceho štátu pred orgánmi prijímajúceho štátu, ak pre neprítomnosť alebo z iných vážnych dôvodov nemôžu včas uplatňovať svoje práva a záujmy. Zastupovanie trvá tak dlho, kým zastupovaná osoba neustanoví svojho splnomocnenca alebo sama neprevezme hájenie svojich práv a záujmov.
2. Konzulárny úradník má právo v konzulárnom obvode nadviazať a udržiavať styk s každým občanom vysielajúceho štátu, radiť mu a poskytovať všetku potrebnú pomoc a v prípade potreby robiť opatrenia na zabezpečenie právnej pomoci. Prijímajúci štát nebude žiadnym spôsobom obmedzovať právo občana vysielajúceho štátu spojiť sa s konzulárnym úradom alebo konzulárny úrad navštíviť.

Článok 36

1. Príslušné orgány prijímajúceho štátu upovedomia bez meškania príslušného konzulárneho úradníka vo všetkých prípadoch, keď bol občan vysielajúceho štátu akýmkoľvek spôsobom zbavený osobnej slobody alebo ak jeho osobná sloboda bola akýmkoľvek spôsobom obmedzená.
2. Konzulárny úradník má právo čo najskôr navštíviť občana vysielajúceho štátu, ktorý bol zbavený osobnej slobody alebo ktorého osobná sloboda bola obmedzená, a udržiavať s ním styk. Príslušné orgány prijímajúceho štátu takisto odovzdajú bez meškania konzulárnemu úradníkovi každé písomné oznámenie od občana vysielajúceho štátu, ktorý bol zbavený slobody alebo ktorého osobná sloboda bola akokoľvek obmedzená.
3. Konzulárny úradník bude na svoju žiadosť bezodkladne informovaný o dôvodoch zbavenia alebo obmedzenia osobnej slobody občana vysielajúceho štátu.
4. Práva konzulárneho úradníka podľa ods. 2 a 3 sa budú vykonávať v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu za podmienky, že tieto právne predpisy tieto práva nezrušujú.

Článok 37

1. Konzulárny úradník je oprávnený poskytovať v konzulárnom obvode každú pomoc lietadlu vysielajúceho štátu, ktoré je na letisku alebo vo vzdušnom priestore prijímajúceho štátu, ako aj jeho posádke a cestujúcim.
2. Konzulárny úradník sa môže pri výkone svojich funkcií v otázkach týkajúcich sa lietadla vysielajúceho štátu, jeho posádky a cestujúcich obracať so žiadosťou o pomoc na príslušné orgány prijímajúceho štátu.
3. Konzulárny úradník môže vstúpiť na palubu lietadla. Členovia posádky môžu nadviazať s konzulárnym úradníkom spojenie.
4. Konzulárny úradník má v konzulárnom obvode právo:
 - a) bez ujmy na právach orgánov prijímajúceho štátu vyšetrovať všetky udalosti na palube lietadla, vypočuť členov posádky, kontrolovať doklady lietadla, prijímať vyhlásenia o ceste a celi lietadla a všestranne uľahčovať prilet, pobyt a odlet lietadla z letiska;
 - b) robiť opatrenia na lekárske ošetrenie člena posádky alebo cestujúceho alebo na ich návrat do vysielajúceho štátu;
 - c) prijať, vystaviť alebo overiť vyhlásenia alebo doklady, ktoré vyžadujú právne predpisy vysielajúceho štátu vo vzťahu k lietadlám.

Článok 38

1. Ak príslušné orgány prijímajúceho štátu zamýšľajú vykonať na palube lietadla vysielajúceho štátu donucovacie opatrenie alebo vyšetrovanie, treba o tom prostredníctvom príslušných orgánov prijímajúceho štátu upovedomiť konzulárneho úradníka. S výnimkou toho, že to nepripúšťa naliehavosť veci, upovedomenie sa urobí tak, aby konzulárny úradník alebo jeho zástupca mohol byť pri vykonávaní úkonu prítomný. Ak konzulárny úradník alebo jeho zástupca nebol prítomný, odovzdajú mu príslušné orgány prijímajúceho štátu úplnú informáciu o udalostiach.
2. Ustanovenie odseku 1 sa použije aj vtedy, ak miestne orgány majú vypočuť členov posádky.

Ustanovenie tohto článku sa nepoužije pri obvyklej colnej, pasovej alebo hygienickej kontrole.

Článok 39

1. Ak lietadlo vysielajúceho štátu stroskoce alebo utrpí inú haváriu v prijímajúcom štáte, alebo ak sa nejaký predmet patriaci k nákladu havarovaného lietadla vysielajúceho, prijímajúceho alebo tretieho štátu, ktorý je vlastníctvom občana vysielajúceho štátu, nájde na území prijímajúceho štátu, upovedomia o tom orgány prijímajúceho štátu ihneď konzulárneho úradníka. Konzulárneho úradníka informujú aj o opatreniach urobených na záchranu ľudí na palube lietadla, lietadla, nákladu a ďalšieho tovaru, ako aj častí lietadla a častí nákladu, ktoré sa od lietadla oddelili.

2. Konzulárny úradník môže takému lietadlu, jeho cestujúcim a členom posádky poskytnúť všetku pomoc. Za tým účelom sa môže obrátiť na príslušné orgány prijímajúceho štátu. Konzulárny úradník môže urobiť opatrenia vyplývajúce z odseku 1, vrátane opatrení za účelom opravy lietadla, alebo môže požiadať príslušné orgány prijímajúceho štátu, aby také opatrenia urobili alebo v nich pokračovali.
3. Ak sa havarované lietadlo alebo predmet patriaci k takému lietadlu našiel na území prijímajúceho štátu a ani majiteľ, jeho zástupca alebo príslušný poisťovateľ nemôžu urobiť opatrenia na zabezpečenie lietadla alebo predmetu alebo na nakladanie s nimi, je konzulárny úradník splnomocnený urobiť v mene vlastníka lietadla opatrenie, ktoré by mohol urobiť vlastník sám.
4. Ak sa predmet, ktorý patrí k nákladu havarovaného lietadla tretieho štátu a je majetkom občana vysielajúceho štátu, nájde na území prijímajúceho štátu a vlastník predmetu, jeho zástupca alebo poisťovateľ nemôžu urobiť opatrenia na zabezpečenie takého predmetu alebo na nakladanie s ním, potom je konzulárny úradník splnomocnený, aby v mene vlastníka urobil také opatrenia, ktoré by na tento účel mohol urobiť vlastník sám.

Článok 40

Konzulárny úrad je oprávnený vyberať na území prijímajúceho štátu dávky a poplatky za konzulárne úkony, a to v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu.

ČASŤ V

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 41

1. Tento dohovor podlieha ratifikácii a nadobudne platnosť dňom výmeny ratifikačných listín, ktorá sa vykoná v Kábule.
2. Tento dohovor zostane v platnosti až do uplynutia šiestich mesiacov odo dňa, keď jedna z vysokých zmluvných strán oznámi druhej vysokej zmluvnej strane písomnou formou svoj úmysel dohovor vypovedať.

Na dôkaz toho splnomocnenci oboch vysokých zmluvných strán tento dohovor podpísali a opatрили pečatami.

Dané v Prahe 22. apríla 1981 vo dvoch vyhotoveniach v českom, dari a anglickom jazyku, pričom v prípade rozdielnosti výkladu je rozhodujúce anglické znenie.

V mene prezidenta

Československej socialistickej republiky:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

V mene predsedu Prezídia Revolučnej rady

Afganskej demokratickej republiky:

Šáh Muhammad Dóst v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

